

De tijd, dat zijn wij', leerde Augustinus ons. Mensen ontwikkelen zich, ten goede of ten kwade, als eenling of als groep, zelfs als land. Stefan Waanders geeft ons een stukje inzicht in de ontwikkelingen aan onze oostgrens en de tijd waarin wij leven. Ook Frank van Roermund schrijft over deze zorgwekkende ontwikkelingen. In Tilburg dook men samen met geïnteresseerden de geschiedenis van de norbertijnen in en men hoorde over de grote grondleggers van onze orde, Augustinus en Norbertus. Nog verder terug en we komen samen met Jos Deckers bij de verhalen uit de Schrift: de bruiloft in Kana. Dichterbij zagen we mijlpalen in de abdijschiedenis: Jan Terlingen en Jan Nabuurs vierden hun professiefeest, de een 75, de ander 70 jaar. En allemaal samen als gemeenschap, vierden de mensen van priorij De Essenburgh hun 75-jarig bestaan. Keerpunten waren er ook: we omarmden de nieuwe paus Leo, die een grote opdracht kreeg: het leiden van de kerk. Met een lading aan geschiedenis en wetenschap. Uiteraard komen we de vaste artikelen tegen, afhankelijk van tijd: de kronieken, de nieuwe boeken, de nieuwe vrijwilligers, de gebedsmomenten, de gegevens voor meer informatie. Ik sluit af met Augustinus: 'wij zijn de tijden'.

Wij van de redactie wensen u veel leesvreugde.

Smeltende klok, Salvador Dalí (1931), Dalí Museum, Figueres, Spanje. Dalí, een van de meest invloedrijke surrealistische kunstenaars, beschouwde tijd niet als iets vaststaands of lineairs. Voor hem was de waarde en betekenis van tijd veranderlijk en afhankelijk van de context. De smeltende klokken in zijn schilderijen symboliseren de ongrijpbaarheid en vloeibaarheid van de tijd.

Foto kافت: Mariakerk en pastorie Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok Tilburg, drone-opname: © Maud Habraken.
Foto pag. 2: Herfst, © Sjoukje Bos via Unsplash.